

Gyerek-szülő típusok a játszótéren

Általában a gyerekek kevés kivétellel egész normálisak szoktak lenni, vagy ha nem, akkor szinte egyből tetten érhető viselkedésükben a szülői magatartás. A szülőknél azonban nagyobb a szórás: a kimért, szótlan, öltönyben érkező apukáktól a trécselő, fennhangon káromkodó anyukákig. Tekintsük át azt a pár szülői alaptípust, mellyel az ember összefuthat!

Bio-anyu: jellemzően túvékony, tilt mindenféle édességet a gyerekeknek, és előfordul nála az öngazolás állandó keresése.

Palacsintával-érkező-anyu (vagy fagyival-érkező-apu): ő a játszótér sztárja, ilyenkor sajnos megnövekszik a négyzetméterre jutó sírás-könyörgés, ugyanis hirtelen minden gyermek egy emberként követeli az édességeket. És bár az ember azt gondolná, hogy az ilyen szülők gyermekei és ők maguk is nagyobb testűvel rendelkeznek, mint a palacsintát hanyagoló társaik, ez nem feltétlenül igaz. Előfordul azonban, hogy az ilyen anyukák nagyon sokat beszélnek, teljesen felesleges dolgokról.

Az „ANYA” típus: Ő látszólag mindig tökéletes. Csak annyira neveli a gyereket, amely feltétlenül szükséges, legalább kettő, de inkább négy gyereke futkározik a játszótéren, mindig van kivel beszélgetnie, és csak ritkán mutatkozik idegesnek. Ennek az APA megfelelője is jelen van nála. Ő együtt szalad, focizik a srácokkal, fejel, nevet, szépek a foga, forgatja a körhintát órákon át a tűző napon, de ez nem fárasztja ki, és mindenkit ismer.

Az „anti-ANYA” típus: Gyakorlatilag nem foglalkozik a gyermekével. Úgy gondolja, hogy a játszótéri lét az ő kikapcsolódását kell, hogy szolgálja. Végre megszabadulhat így a gyerektől egy

kicsit. És emiatt is talán, de állandóan a játszón vannak, így a gyermekét tulajdonképp más jóérezésű anyukák nevelik fel.

Az ultraliberális szülő: Az ő gyerekének mindent szabad, mert meggyőződése szerint a tiltással a gyermek lelkének szabad szárnyalása, és kreativitása csorbulna. Meg kell tanulnia a gyerekeknek időben, hogy hogyan érvényesítsék az érdekeiket, hogy aztán, ha nagyobb lesz, ne jelentsen problémát számára akár a legjobb barátját is elbocsájtani a cégvezetésből.

A gyerekével állandóan veszekedő szülő: Nem telik el öt perc konfliktus nélkül. Erre a típusra jellemző a folytonos elégedetlenség. Az ilyen anyukák keresik egymás társaságát, és aztán órákon keresztül – a gyerekekkel való perelés szüneteiben – képesek szidni tulajdonképpen mindent, ami szóba kerül.

A mindentől féltő anyu: nem igen kell hosszasan ismertetni őt, érdekesség, hogy bár burokokban neveli a gyereket, az mégsem feltétlenül ügyetlen, vagy nyámnyila. Ami viszont valószínű, az ő gyereke lesz a legbrutálisabb kamasz.

Ha nem ismertél magadra a fenti jellemzésekből, ne keseredj el, ugyanis a legtöbbünkben mindegyik típus jelen van egy kicsit. Játszótérre járni pedig jó a szülőnek, mert leereszthet egy pár percre, sőt a szokásosnál több fantáziával már-már a homokos tengerparton érezhetjük magunkat a homokozóban. A gyerekek pedig azért, mert itt tanulnak meg sok mindent, ami kell a későbbi boldogulásukhoz a bölcsiben, az oviban, és az iskolában egyaránt.

Forrás: dívány.hu

15 éve él pénz nélkül és boldog

Heidemarie Schwermer, 69 éves német hölgy 15 éve teljesen elhagyta a pénz használatát és azt állítja soha életében nem volt még ennyire boldog....

Heidemarie hihetetlen története 22 évvel ezelőtt kezdődött, amikor középkorú felső tagozatos tanárként kilépett egy rossz házasságból és két gyermekével Dortmundba költözött, a Ruhrvidékre (Németország). A legelső dolog, amivel szembesült, a hajléktalanok igen nagy száma volt. Ez annyira sokkolta őt, hogy elhatározta, tennie kell valamit a helyzet javítása érdekében. Mindig abban a hitben élt, hogy a hajléktalan embereknek nincs szükségük pénzre, hogy kiemelkedjenek nehéz helyzetükből és a társadalom újra befogadja őket, csupán egy lehetőségre, mely által ismét hasznosnak érezhetik magukat. Heidemarie ezért nyitott egy Tauschring (csere-bere) boltot, melynek a "Gib und Nimm" (Adok-kapok) nevet adta.

Aprócska boltjában bárki „eladhatta” tárgyait vagy képességeit, készségeit, tudását és beválthatta bármire, amire szüksége volt, anélkül, hogy egyetlen fillér vagy bankó a kezébe került volna. A régi ruhaneműket konyhai felszerelésre, az autó szerelést vízvezeték szerelésre vagy bármilyen egyéb cserélhetette bárki, a sort még folytathatnánk. Az ötlet sok helyi hajléktalannak nem tetszett igazán. Azt mondták neki, nem hisznek abban, hogy egy tanult, középosztálybeli nő valóban átérzheti az ő helyzetüket. Ehelyett a kis boltot megrohmozták a város munkanélküli és nyugdíjas lakói, akik rendkívül lelkesen bocsátották áruba szak tudásukat, képességeiket és régi holmijukat olyan árukért cserébe, amire éppen szükségük volt. Heidemarie Schwermer Tauschring üzlete afféle jelenséggé vált Dortmundban, és ez a tulajdonost magát is arra készítette, hogy a saját életével kapcsolatban is feltegyen önmagának néhány kérdést.

Észrevette, hogy számtalan olyan holmija van,

amire semmi szüksége és először csak elhatározta, semmit nem vesz addig, míg helyette valamit oda nem ad másnak. Azután ráébredt, hogy a munkája miatt mennyire boldogtalan. Észrevette az összefüggést érzelmei és fizikai tünetei között is: hátfájás és állandó betegeskedés, ezért úgy döntött, feladja minden más állását a bolton kívül. Mosogatást vállalt óránként 10 Márkáért, és annak ellenére, hogy sokan megszólították ezért – „Egyetemet végeztél, azért csináltad, hogy most ilyen munkát végezz?” – jól érezte magát. Egyáltalán nem érezte azt, hogy többet érne bárkinél, aki egy konyhán dolgozik, csak mert ő tanultabb. 1995-től a Tauschring teljesen megváltoztatta az életét, mert szinte semmire sem kellett költenie, mert minden, amire szüksége volt, ilyen módon eljutott hozzá.

1996-ban meghozta élete legnagyobb döntését: pénz nélkül akar élni. A gyerekei már elköltöztek otthonról, ezért eladta dortmundi lakását és elhatározta, hogy nomád életet fog élni, tárgyakat és szolgáltatásokat ad el azoknak, akik kéri. Nagyjából egy évig tartott a kísérlete, de rájött, annyira élvezi ezt, hogy képtelen felhagyni vele. Most, 15 évvel később még mindig a Gib und Nimm (adok-kapok) elvek szerint él, takarítást és házimunkát végez szállásért a Tauschring tagok házában és minden percét élvezi ennek.

Schwermer két könyvet írt a pénz nélküli életéről szerzett tapasztalatairól és megkérte a kiadót, hogy a neki szánt összeget adja oda jótékony célra, így sok embert tesz boldoggá, nem csak egyet. Ráadásul boldogabb és egészségesebb, mint valaha. Minden holmija elfér egy bőröndben és egy hátizsákban. Van egy 200 Eurós vésztartaléka, de minden további pénzt, ami befolyik, továbbad. Nincs egészségbiztosítása, mert nem akarja, hogy azzal vádolják, hogy az állam nyakán élőszködik. Bízik a saját öngyógyító képességében valahányszor kisebb rosszulletet érez.

Forrás: Öko-Piac-Tér

Állítólag sokan válnak a Facebook miatt

Az ügyvédek előszeretettel használják bizonyítékként, a pereskedők pedig előszeretettel okolják a Facebookot.

Egy pár hónapja megjelent cikk szerint minden ötödik válás kapcsolatba hozható a Facebookkal. A kijelentést az alapján tették, hogy az amerikai válóperes ügyvédek elmondták: ügyeik 80%-ában merül fel a közösségi háló, és többször a megcsalások elsődleges bizonyítékaként is Facebookos aktivitás szerepel. Természetesen azonnal jöttek emberek, akik attól féltek, hogy a virtuális romantika megöli a személyes kapcsolatokat.

A Facebookot jelenleg nagyjából négyből öt ügyvéd használja bizonyítékok keresésére: a szülői viselkedéstől kezdve a haverok előtt nem tagadott kábítószerhasználatig mindenre lehet utalásokat, vagy akár egyértelmű bizonyítékot találni a Facebookon – írja a ygooy. Mark Zuckerberg szolgáltatását természetesen többek szerint kár okolni a válásokért: ahogy a mobiltelefon, úgy a Facebook is csak egy felület, aminek segítségével kapcsolatba léphetünk az ismerőseinkkel. Amit ezen túl kihozunk ebből, az már mindig két emberen múlik.

A technika öl, butít és tönkreteszi az életed

A jól ismert veszélyek mellett a technicizált világ tartogat még néhány kellemetlen meglepetést is. Például SMS-t írni már nem egy életbiztosítás, a Facebook a házasságokat vágja tönkre, a vakok pedig nem hallják, ha hibrid autó megy át az úton, ezért jóhiszeműen lelépnek az úttestre.

Az SMS-ezés öl

A rövid szöveges üzenet népszerűsége lassan kiszorítja a telefonálást is, az emberek inkább sms-ekben kommunikálnak, még vezetés közben is. Ez pont annyival veszélyesebb a vezetés közbeni telefonálásnál, mint amennyivel többet kell bámulni a teló kijelzőjét, nehogy valami hülyeséget írjunk. A Businessinsider által közölt adat szerint 2001 és 2007 között Amerikában tizenhatezren haltak meg sms-ezés miatt, de ami még ennél is érdekesebb, hogy gyalogosan is veszélyes sport ez: 2008-ban több mint ezer olyan balesetet kellett ellátni a sürgősségin, amit a gyalogos sms-ezés okozott – írja a Gawker.

A gép előtt ülők korán halnak

A számítógépek elterjedésének másik következménye, hogy rengeteg munkát már gépek előtt ülve végzünk, ami sok-sok rosszul kialakított székben jelent ücsörgést. A hátizmok egy része elsovrad, a mozgáshiány miatt a zsír folyamatosan rakódik le a különböző testrészekre, de nem csak ez a baj: a túl sok ülés konkrétan megöli az embert, legalább is egy New York Timesban közölt cikk szerint. Ülés közben az izmokban az elektromos aktivitás közelít a nullához, és az izmaink olyanok lesznek, mint egy döglött loé – állítja a cikk, amivel nemcsak az a baj, hogy harmadannyi kalóriát égetünk, mintha sétálnánk, de például a sejtek anyagcseréje is csökken, ami szépen alájátszhat a kettős típusú cukorbetegség kialakulásának. Ráadásul a túl sok ülés káros hatása összeadódik: azok a nők, akik naponta hat órát ülnek, negyven százalékkal nagyobb eséllyel halnak meg korábban, mint mások.

Egyre több az alvászavaros

Noha mostanában divat minden apróságot valami szörnyű, de tök trendi kórképpel magyarázni (aki szereti a rendet siránkozik, hogy OCD-je van, akinek rossz kedve van, az depressziós, ha meg utána nagyon jó kedve van, akkor bipoláris stb.), egy Berkeley-n végzett kutatás szerint a lefekvés előtti monitorbámulás komoly alvászavarokat is okozhat. A TV, a mobil és a netezés nemcsak azért nehezíti meg az alvást, mert az agyat ért rengeteg inger miatt az agy pörög lefekvéskor is, hanem mert a képernyők fénye felborítja a bioritmust, és átállítja a szervezet belső óráját. Mindez forgolódáshoz vezet, forgolódástól meg persze stresszelenek, amitől még nehezebben alszanak el, és ha ezt sokáig csinálják, van is egy jó kis alvászavaruk.

Az elektromos autók veszélyesebbek a vakokra

Az lehet, hogy az elektromos motorral hajtott autók és a hibridek védik a környezetet, de az is biztos, hogy sokkal nagyobb veszélyt jelentenek a vakokra: ezek az autók ugyanis sokkal csendesebbek a benzineseknél, úgyhogy akik főleg hallás alapján tájékozódnak, azoknak ez komoly problémát jelenthet. Az autógyártót egyébként tisztában vannak ezzel a problémával, úgyhogy várhatóan külön zajforrással fogják ellátni ezeket az autókat.

Forrás: Dívány.hu

